

ประสบการณ์สุดขั้ว

วิธีพักผ่อนแหวกแนว และ เหตุการณ์ไม่คาดฝัน

ปี พ.ศ. 2508 .. จากร่องรอยหลักฐานที่เหล่านักเรียนฟาร์มยุคต้นสร้างไว้ มีเรื่องน่าทึ่งอย่างหนึ่งไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นเรื่องจริง แต่กลับเป็นเรื่องจริง ๆ จนได้

ชีวิตท่ามกลางขุนเขา ผืนป่า ทุ่งหญ้า และสายน้ำ ความเรียบง่ายแม้เป็นความสุขแต่สำหรับคนพลัดถิ่นที่ยากไร้อย่างนักเรียนฟาร์มมันเป็นความสุขสงบที่ควบคู่กับความเปลี่ยวเหงา อ้างว้าง .. มนุษย์เราขณะมีชีวิตอยู่นอกจากหน้าที่การงานแล้วยังต้องมีความสนุกสนานรื่นเริงที่สามารถทำให้จิตใจแจ่มใสเบิกบานแผ่อยู่ด้วย มิฉะนั้น .. คงยากที่จะผ่านวันเวลาและความเรียบง่ายที่รุ่มร่าดุดองประจำรังไปได้ สภาพเช่นนี้ไม่มีตัวช่วยอะไรดีเท่า .. ดนตรี และ กีฬา

สิ่งแปลกใหม่ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. นี้ เกิดขึ้นที่หอพักฝึกอบรม (หอแดง) นักเรียนฟาร์มหลายคนสนใจดนตรีเพราะมีฝีมือดีติดตัว อีกหลายต่อหลายคนสนใจกีฬาแน่นอนว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา แต่ที่น่าแปลกใจและคาดไม่ถึง คือ นักเรียนฟาร์มกลุ่มใหญ่มีความสนใจฝึกแนวออกไปจากเพื่อน ๆ คือรักและสนใจกีฬาชกมวยเป็นชีวิตจิตใจ ถึงขนาดรวบรวมเงินซื้อกระสอบทราย นวมและอุปกรณ์ต่างๆ มาฝึกซ้อมกันอย่างจริงจัง ใช้พื้นที่บริเวณข้างหอแดงซึ่งมีต้นสนใหญ่หลายต้นให้ร่มเงา ต่างช่วยกันปรับแต่งพื้นที่บริเวณนี้เพื่อใช้เป็นค่ายมวยให้ชื่อว่า “สิงห์โคนม”

นักเรียนฟาร์มที่ลุ่มหลงกีฬามวยกลุ่มนี้ฝึกซ้อมกันอย่างจริงจังและทุ่มเทเพราะใจรักเปี่ยมล้นจะพูดว่าถึงขนาด “ขึ้นสมอง” ก็ว่าได้ เคยมีนักเรียนฟาร์มคนหนึ่งในกลุ่มนี้มาจากราชบุรีชอบชกมวยเป็นชีวิตจิตใจอยู่ที่ฟาร์มได้ไม่นานก็ถูกใช้มาลาเรียเล่นงานจับไข้จนแพ้ไม่ได้สติ ตกกลางคืนถึงกับสะเปะสะปะลงมาจากหอแดงไปชกกระสอบทราย เสียงตบ ตับ ตับ อยู่กลางดึก เพื่อนร่วมหอเอะใจพากันลงไปดูแล้วช่วยกันอุ้มช่วยกันลากกลับขึ้นหอ กว่าจะสงบสติลงได้เล่นเอาเพื่อน ๆ เหนื่อยตกไปหลายคน แต่ยังไม่ได้อสติพอเข้าชั้นสร้างไขจำไม่ได้ว่าอะไรเป็นอะไร ขนาดนี้ถ้าไม่เรียกว่าขึ้นสมองจะให้เรียกว่าอะไรดี ?

พระคุณท่าน

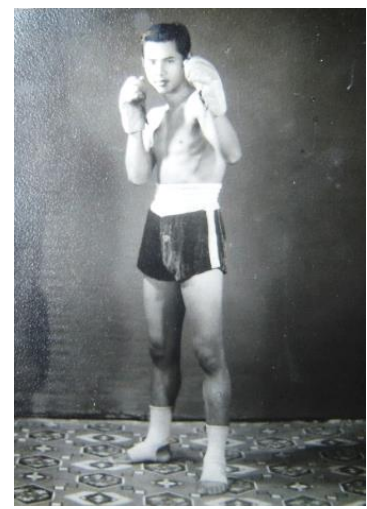
จากนักมวยค่ายเล็กๆ ออกไปตระเวนชกตามสนามมวยใกล้บ้านบ้างไปต่างถิ่นต่างอำเภอบ้าง สร้างชื่อเสียงจนกระทั่งออกชกต่างจังหวัดอย่างกรณีของ .. วรชัย สิงห์โคนม .. นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 3 นั่งรถประจำทางจากฟาร์มโคนมไปชกที่เวทีมวยพระพุทธรบาท ในเทศกาลประจำปี งานนมัสการรอยพระพุทธรบาท สระบุรี เป็นการชกชิงถ้วยเกียรติยศด้วย วันนั้นมีนักมวยขึ้นชกมากหน้าหลายตาถึง 12 คู่ วรชัย สิงห์โคนม.. พบกับ เชิดชัย สิงห์นครพิงค์ .. นักมวยจากแดนเหนือ เป็นคู่ที่เจ็ด การชกดำเนินไปถึงยกที่สี่ผลปรากฏว่า .. วรชัย .. ชนะเทคนิคเกิ้ลน็อคเอาท์ เพราะ .. เชิดชัย มีแผลแตกจนกรรมการต้องยุติการชก ภาษาเขียนมวยเรียกว่า “แพ้แตก” เมื่อสิ้นสุดการชกทุกคู่แล้วผลการตัดสินมวยคู่ดูเด็ดประจำปี ได้แก่นักมวยคู่ที่เจ็ด .. วรชัย สิงห์โคนม .. นักชกจากฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก ได้ครองถ้วยเกียรติยศพร้อมเงินรางวัลพิเศษ 200 บาท ในยุคนั้นนับว่ามากโขอยู่ .. โชคดีจริงๆ !

วรชัย สิงห์โคนม

จุฬาน้อย สิงห์โคนม

ยิ่งยง สิงห์โคนม

ค่ายมวย “สิงห์โคนม” แม้เป็นค่ายเล็กๆ แต่ชื่อเสียงโด่งดังราวกับค่ายใหญ่ๆ ในระยะเวลาอันสั้น ชีวิตของนักเรียนฟาร์มจึงดูกระปรี้กระเปร่าไม่เจีบบเหงาเหมือนระยะแรกๆ แดนโคนมยิ่งคึกคักมีชีวิตชีวามากกว่าแต่ก่อน บรรดานักชกค่าย “สิงห์โคนม” ที่มีฝีมือจากจนกรรจ์หลายคนบางคนก้าวหน้าถึงขั้นขึ้นชกที่เวทีมาตรฐานใหญ่ๆ และหลายครั้งถึงกับยกทีมไปชกต่างจังหวัด แพ้บ้างชนะบ้างเป็นเรื่องธรรมดาของกีฬาหมัดๆ มวยๆ และแน่นอนว่าแต่ละคนย่อมต้องมีเวลาที่โชคชะตาแปรเปลี่ยนบ้าง อย่างเช่น นักเรียนฟาร์ม

รุ่นที่ 4 คนหนึ่ง จุพาน้อย สิงห์โคนม .. ที่จับรถประจำทางอย่างมั่นใจโลดแล่นไปดวลหมัด
ดวลแข้งถล่มกับนักชกแดนอีสานจากจังหวัดสุรินทร์ ชกกันที่เมืองย่าโม เวทีมวยสุนารี
จังหวัดนครราชสีมา .. จุพาน้อย สิงห์โคนม .. รูปร่างสมส่วน แกร่ง เป็นมวยชั้นเชิง ฝีมือดี
ของค่ายคนหนึ่ง ส่วนคู่ต่อสู้รูปร่างเตี้ยกว่า ผิวคล้ำ ออกตัว ล้ำสัน ท่าทางกระเหี้ยนกระหือรือ
ฮึดฮัดตั้งแต่ยังอยู่ในมุม พอเสียงระฆังเริ่มชกดังขึ้นก็ปราดออกจากมุมราวกับกระต๊าก
แม้จุพาน้อย จะใช้ชั้นเชิงชก เตะ ต่อย สกัดกันการบุกอย่างหนัก อัดเข้าเต็มๆ ทุกดอตั้งแต่ต้น
แต่คู่ต่อสู้ไม่มีอาการสะดุ้งสะเทือนอะไรอย่างเก่งก็ชะงักนิดหนึ่งแล้วกลับโผนเข้าใส่อย่างทรหด
เข้าคลุกวงในกอดปล้ำพืดเหวี่ยงจนเปิดตำราไม่ทัน สุดท้ายจุพาน้อยต้องตกเป็นฝ่ายรับ
ถอยนะประคองตัว คอยกรรเซียงหลบหลีกเอาตัวรอดจากการถูกน็อกมาได้ในลักษณะบอบช้ำ
นึกไม่ถึงว่ามันจะทนทายาทขนาดนี้

บรรดานักเรียนฟาร์มรุ่นต่างๆ ที่เป็นนักมวยดังของค่าย “สิงห์โคนม” ในขณะนั้น
มีอยู่จำนวนไม่น้อย แต่เท่าที่รวบรวมได้และบันทึกไว้เป็นอนุสรณ์มีอยู่ไม่มากนัก เช่น

จรรยา	สะอาดโถม	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 2	หรือ จรรยาศักดิ์	สิงห์โคนม
เสรี	ศรีบุญกุล	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 2	หรือ กู้เกียรติ	สิงห์โคนม
อุทัย	สายทวิ	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 2	หรือ ก้องฟ้า	สิงห์โคนม
วิชัย	เจตจะโปะ	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 3	หรือ วรชัย	สิงห์โคนม
สุรพล	กาญจน์วิจิตร	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 3	หรือ เพลิง	สิงห์โคนม
บุญชอบ	สกุลดิษฐ์	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 4	หรือ จุพาน้อย	สิงห์โคนม
ประยงค์	ทิมโต	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 4	หรือ ยิงยง	สิงห์โคนม
อุบล	พิมพ์ทอง	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 4	หรือ ศักดิ์อุบล	สิงห์โคนม
เกสร	พจนา	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 4	หรือ เข้มทอง	สิงห์โคนม
นคร	นิลสิงขร	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 7	หรือ รุ่งนคร	สิงห์โคนม
ยุ้ย	ฤทธิ์ประเสริฐ	นักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 7	หรือ โพธิแก้ว	สิงห์โคนม

ค่ายมวย “สิงห์โคนม” ที่หอแดง เคยใช้เป็นสถานที่ยุติข้อพิพาทบาดหมางในหมู่
พนักงาน คนงานของฟาร์มอย่างถูกผู้ขายหลายครั้ง เมื่อมีปัญหาชุนเคื่องไม่ลงรอยกันก็หันมา
ตัดสินกันด้วยกำปั้น สวมนวมท่ามกลางกองเชียร์ที่ตีวงล้อมเป็นเวทีชั่วคราว การต่อสู้
ชกต่อยกันในลักษณะนี้มักลงเอยด้วยดี เพราะคู่กรณีหมดแรง ข้อบาดหมางที่ค้างคา
ก็เลิกรากันไป ไม่เก็บมาเป็นข้อขุ่นแค้นอาฆาตกันอีก กองเชียร์ก็ช่วยกันหิ้วช่วยกันพยุงไป

ตั้งวงดื่มกินปรับความเข้าใจกันต่อ เข้าทำนองไม่ตอยดีไม่รู้จัก มีหลายคนที่กลายเป็น “เพื่อนซี้” เป็นคู่หูที่ยินยอมแบกรับภาระทุกข์ร้อนแทนเพื่อนได้

ถ่ายภาพ “สิงห์โคนม” ในอดีตอยู่บริเวณด้านหลังของ
ศูนย์อบรมการเลี้ยงโคนม ไทย – เดนมาร์ค หรือ ... หอแดง

สิ่งทั้งหลายเมื่อมีวันเกิดก็มีวันดับ บทบาทนักเรียนฟาร์มในฐานะนักชก ค่อยจางลง ช่วงปลายปี พ.ศ. 2512 ครั้นปี พ.ศ. 2514 ถ่ายมว “สิงห์โคนม” ก็เลือนหายไป อย่างเงิบงัน นักชกในยุคนั้นต่างแยกย้ายกันไปสร้างหลักปักฐานในนิคมโคนมฯ ตามสิทธิ์ ที่ได้รับ ต่างคนต่างหันกลับสู่เส้นทางที่วางไว้แต่เดิม คือ การเป็นเกษตรกรโคนม กลับไปเป็น คอมนานโดโคนม .. ที่แท้จริงเสียที !

กีฬาอีกชนิดหนึ่งที่นักเรียนฟาร์มสนใจและกระตือรือร้นยิ่งกว่าการชกมวยเสียอีก เมื่อนักเรียนฟาร์มรุ่นที่หนึ่ง นามทองเสาร์ .. ซึ่งผ่านหลักสูตร การฝึกอบรมแล้วค้างเติ่งรอคิว เข้านิคมโคนมฯ เลยสมัครเป็นคณงานฝ่ายช่าง “แมคคานิค” ของฟาร์มโคนม .. ทองเสาร์ .. เป็นคนอีสานอยู่บ้านห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา รักและฝึกฝนกีฬาฟุตบอลมากที่สุด ช่วงพักกลางวันหรือเลิกงานตอนเย็น .. ทองเสาร์ .. จะเถลไถลเข้าป่าแถวบ้านพักคณงานเก่า บ่อยครั้ง บริเวณนี้แต่ก่อนเป็นป่าหญ้า ป่าหนาม รกชัฏ มีต้นมะกอกป่า มะขามป้อม ขึ้นอยู่ เยอะแยะ นก หนู ไก่ป่า กระรอก พังพอน กระต่ายป่า และอีเห็น ชุกชุม ทองเสาร์ไม่ได้เข้าไป ล่าสัตว์เขาเข้าๆ ออกๆ อยู่อย่างนี้ไม่กี่วันก็ขับรถแทรกเตอร์ติดเครื่องตัดหญ้ามาลุยป่า และดงหนามแถวนั้นตามลำพัง ราบไปแถบใหญ่

“พี่เสาร์ จะทำแปลงหญ้าแถวนี้หรือ?” นักเรียนฟาร์มรุ่นน้องถามไถ่

“ไอ้เสาร์ มันจะทำอะไรของมันวะ..?” เพื่อนๆ กังขา

“กูจะทำ .. สนามฟุตบอล!” นี่คือการตอบจากทองเสาร์ที่ให้กับเพื่อนๆ

เท่านั้นเอง .. เหมือนแมลงวันหัวเขียวได้กลิ่นทุเรียนสุก ทั้งคนงานทั้งนักเรียนฟาร์มยามว่างงาน หลังเสร็จงานต่างมาช่วยกันลงแขกขุดหิน ขุดดิน ดายหญ้า ปรับพื้นที่กันอย่างคึกคักทุกวัน ทำไปทำมาป่าหญ้าตงหนามกลายเป็นพื้นที่ราบ กว้างยาวพอใช้เป็นสนามฟุตบอลได้ทันตาเห็น ในเวลาเพียง 2 - 3 สัปดาห์ มันเป็นการเริ่มต้นที่งดงามยอดเยี่ยมอะไรปานนั้น ฟาร์มโคนม จึงมีสนามฟุตบอลเกิดขึ้น ต่อมายังใช้เป็นสถานที่จัดงานวันเกิดฟาร์ม งานราตรีโคนม ติดต่อกันมาหลายสิบปี จากสนามฟุตบอลเล็กๆ ภายหลังได้มีการปรับปรุงขยายพื้นที่ออกไป อีกถึงสองครั้ง จนเป็นสนามฟุตบอลกึ่งถาวรขนาดกลาง เอื้อประโยชน์ให้กับหน่วยงานต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชนภายนอกได้ใช้สอยตลอดมา .. จนถึงทุกวันนี้

สนามฟุตบอลของฟาร์มโคนม

ในยุคสมัยนั้น คนไทยเรียกกันว่า “ยุคซิกตี้” (ระหว่างปี ค.ศ.1960 – 1976) ซึ่งเป็นช่วงของการบุกเบิกเปิดปากก่อตั้งฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก ไปจนถึง อ.ส.ค. ยุคต้น มีปรากฏการณ์กระหึ่มโลกจากพลังของเสียงดนตรีเกิดขึ้น สะท้อนสะท้อนไปทั่วฟ้าทั่วแผ่นดิน ชนชาวโลกตั้งแต่วัยรุ่นไปจนถึงกลุ่มอาวูโส หรือพวก ส.ว. (ผู้สู่วัย) ทั้งหลาย ต่างหันมาสนใจ และหลงใหลในเสียงเพลงเสียงดนตรี ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ นับเป็นยุคแห่ง คีตศิลป์ เป็นโลกของศิลปะการดนตรีโดยแท้และเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานเกือบสองทศวรรษ ในต่างประเทศดารานักร้องนักดนตรีระดับโลกนับร้อยคนเกิดขึ้นในยุคนี้ ขณะที่ประเทศไทย

ในยุคนั้น นอกจากจะมี คณะสุนทราภรณ์ แล้วยังมี ..ชาญ เย็นแข ..สุเทพ วงศ์กำแหง ..
ชรินทร์ นันทนาคร .. ม.ร.ว.ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ .. ทนงศักดิ์ ภักดีเทวา .. นริศ อารี ..
รวงทอง ทองลั่นทม ด้านลูกทุ่งที่โดดเด่นเห็นจะเป็น .. พร ภิรมย์ .. ก้าน แก้วสุพรรณ
.. สุรพล สมบัติเจริญ .. ชาย เมืองสิงห์ .. ไวพจน์ เพชรสุพรรณ .. สายัณต์ สัญญา และ
อีกมากมาย ล้วนแล้วแต่บรรจงสร้างเสียงสวรรค์อันเป็นอมตะนิรันดร์กาลให้กับโลกใบนี้

แดนโคนมก็ไม่ต่างไปจากบ้านเมืองอื่นๆ บนพื้นพิภพ ผู้คนที่ฟาร์มโคนมฯ
ต่างได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกกับมนต์เพลงและเสียงดนตรี เพลงไทย เพลงสากลท้อปฮิต
ติดอันดับมีให้ได้ยินได้ฟังกันทั่วบ้านทั่วเมือง ยุคนั้นฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ค มักจะมี
นักเรียนฟาร์มบางคนหรือหลายคนที่มีความสามารถทางด้านดนตรีรวมอยู่ด้วย ตกเย็น
หรือยามค่ำบริเวณสนามข้างหอแดงไม่มูมใดก็มูมหนึ่งมักจะมีเสียงเพลงแว่วมาเป็นประจำ
.. ความเจียบเหงา .. แม้จะเป็นความสุกซ้นสันโดษชนิดหนึ่ง แต่บางครั้งกับบางคนกลับเป็น
ความคับแค้นทรมาน ซึ่งแต่ก่อนมาฟาร์มโคนมฯ เป็นเช่นนั้น แต่บัดนี้ .. หลายสิ่งหลายอย่าง
กำลังเปลี่ยนไปเปลี่ยนไปตามกระแสเสียงของสังคม

นักเรียนฟาร์มภายในหอแดงหลายคนมีเครื่องดนตรีติดตัว และเริ่มจับกลุ่ม
ร้องเพลงผสมผสานกับกีตาร์ เมาท์ออร์แกน ขลุ่ยหรือแม้กระทั่งเสียงผิวปาก ดิดนัว และ
ปรบมือ อุปกรณ์เครื่องใช้บางอย่างใช้แทนเสียงดนตรีได้ ขวด แก้ว กระป๋อง ถังน้ำ ช้อน ส้อม
ตะเกียบ ประกอบกันเป็นวง ช่วยให้การขับร้องมีรสชาติยิ่งขึ้น เสียงเพลงและเสียงดนตรี
เมื่อดังขึ้นที่หอแดงไม่ว่าเป็นมูมหนึ่งมูมใดช่วยขับไล่ความเจียบเหงาว่าเหวของนักเรียนฟาร์ม
ให้จางหายไป มิใช่เพียงแค่ชั่วคราวช่วยยามแต่มันยาวนานต่อมานับสิบๆ ปีทีเดียว

ฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์คแห่งนี้ ความจริงเป็นแหล่งชุมนุมผู้มีฝีมือทางด้าน
ดนตรีอยู่ไม่น้อย เพียงแต่กระจายกระจายอยู่ในหมู่พนักงาน คนงาน และนักเรียนฟาร์ม ยังไม่
การรวมตัวกันอย่างจริงจัง อาจเป็นเพราะขาดความคุ้นเคยเชื่อมั่นและไม่เคยคิดมาก่อน
จนกระทั่งปี พ.ศ. 2506 เป็นต้นมา ขณะที่กระแสโลกกำลังกระหึ่มด้วยเสียงดนตรี มีพนักงาน
ระดับหัวหน้าแผนกสองคนกับนักเรียนฟาร์มที่มีใจรักดนตรีและช่างไม้ได้รวมตัวกัน คนเรา
เมื่อมีดนตรีอยู่ในหัวใจอะไรๆ ย่อมเกิดขึ้นได้ วงดนตรีวงแรกจึงเกิดขึ้นในฟาร์มโคนมฯ
ที่พิเศษสุดๆ ก็คือ แต่ละคนยังมีเครื่องดนตรีเป็นสมบัติส่วนตัวอีกด้วย วงดนตรีคอมโบว์งเล็ก
กะทัดรัดเกิดขึ้นแล้วจากน้ำมือของคนห้าหกคน การตกลงใจตั้งวงดนตรีครั้งนี้เป็นไปตาม

วงดนตรีวงแรกของฟาร์มโคนม

คำเรียกร้องและแรงยุ่งส่งเสริมของเพื่อนร่วมงาน มีเครื่องดนตรีที่ตัวเองถนัดอยู่ในมือ .. แอคคอร์ดียน หรือ หีบเพลงหนึ่งตัว กลองหนึ่งชุด ทรัมเปต แซ็กโซโฟน กีตาร์ และ กลองทอมป์ เครื่องดนตรีหกชิ้นเพียงพอแล้วกับการตั้งวงครั้งแรก นักดนตรีทุกคนอยู่ในฟาร์ม นักร้องชายเสียงดี ๆ ชอบร้องเพลงมืออยู่แล้วหาไม่ยาก แต่นักร้องหญิงค่อนข้างจะอัตคัด โดยเฉพาะนักร้องสาวกว่าจะหว่านล้อมชักจูงแม่บ้านที่อยู่กับนายฝรั่ง แม่บ้านหอพัก รวมทั้ง สาว ๆ ชาวโคนมให้มาเป็นดาวประดับวงดนตรีได้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย นักดนตรีที่เป่าทรัมเปต พี่ท่านทุ่มเทหมดตัวไปอออดอันแพนสาวเข้ามาเป็นนักร้องประจำวงได้สำเร็จ เพื่อน ๆ และ น้อง ๆ นักดนตรีต่างตื่นตะลึง มือกีตาร์ซึ่งเป็นนักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 3 รวมมือกับเพื่อน “แมคคานิค” ช่วยกันสร้างกีตาร์ไฟฟ้าขึ้นมาตัวหนึ่ง หาโครงเก่ามาประกอบ ซ่อมตกแต่ง จนสามารถใช้งานร่วมกับวงดนตรีได้เป็นอย่างดีทั้งๆ ที่เมดิอินไทยแลนด์นี้แหละ เริ่มเปิดวง เล่นอยู่ในฟาร์มไม่กี่ครั้งได้รับแรงใจจากชาวโคนมท่วมท้น เลยขยับขยายออกไปเล่น นอกพื้นที่ด้วย แล้วก็ไปได้ดีจนมีชื่อติดปากชาวบ้านละแวกใกล้เคียง แต่อยู่ได้สองสามปีก็มีอัน ต้องยุบตัวเอง สาเหตุมาจากเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่เมื่อปี พ.ศ. 2509 เครื่องดนตรีที่เก็บไว้ในบ้านพักริมคลองมวกเหล็กถูกน้ำท่วมซัดสูญหาย แม้แต่ตัวเจ้าของบ้านยังต้องกระเสือก กระสนหนีน้ำขึ้นไปจับเจ้าอยู่บนหลังคาบ้านตั้งครึ่งค่อนวัน หลังจากนั้นก็รวมตัวกันไม่ติด จำเป็นต้องปิดวงไปอย่างน่าเสียดาย กล่าวได้ว่า นี่แหละ .. วงดนตรีวงแรกของ ฟาร์มโคนมฯ ที่นักเรียนฟาร์มเข้าไปมีบทบาทร่วมก่อตั้งอยู่ด้วย จนประสบความสำเร็จ พอสมควร วงดนตรีประวัติศาสตร์วงนี้ชื่อวง “สมานสิทธิ์ เกิด บุญเรียง” ชื่อวงค่อนข้างยาว ตามสมัยนิยมในยุคนั้น ทั้งยังมีที่มาอีกต่างหาก (เนื้อที่จำกัดขออนุญาตไม่กล่าวถึง)

วงดนตรีวงที่สองก่อตัวและเปิดวงขึ้นในเวลาต่อมา โดยนักเรียนฟาร์ม ที่หอบหิ้วตัวกับเพื่อนพนักงานบนคอกวัว ที่สำคัญคือผู้บริหาร 2 - 3 ท่านที่สนใจดนตรี ได้ให้การสนับสนุน จนมีเครื่องดนตรีสากลและอุปกรณ์สำหรับวงดนตรีแนว STRING ครบครัน ใช้ชื่อว่า “THE REDDANE” ซึ่งเป็นชื่อโคนมสายพันธุ์แรกจากประเทศเดนมาร์กที่นำมาเลี้ยง ในฟาร์มโคนมฯ เอามาเป็นชื่อวงเลียนแบบวงดนตรีระดับโลก เช่น THE VENTURES, THE SHADOWS, THE BEE GEES, THE EAGLE, THE ROLLING STONE หรืออย่าง สุดสุดชนิดหลุดโลกแบบของวง THE BEATLES หรือ ..สี่เต่าทอง.. นั่นเชียว

ยุคนี้เป็นยุคที่นักเรียนฟาร์มมีบทบาทในด้านดนตรีมากที่สุด ทั้งนักร้องนักดนตรี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนฟาร์มแทบทั้งนั้น แม้แต่ชื่อวงก็เป็นสายพันธุ์วัวในคอกที่นักเรียนฟาร์ม เลี้ยงดูอยู่ สาเหตุเนื่องจากเครื่องดนตรีที่ได้มานั้นได้รับอนุญาตให้เก็บรักษารวมกันไว้ที่อาคาร ด้านหลังโรงวัวซึ่งแต่เดิมคืออาคารโรงงานนมหลังแรกของฟาร์มโคนมฯ ในยุคต้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 ภายหลังได้ย้ายออกไปเมื่อมีการก่อสร้างโรงงานนมใหม่เมื่อ ปี พ.ศ. 2514

อาคารหลังนี้จึงถูกดัดแปลงใช้เป็นสโมสรนักเรียนฟาร์มไปในตัว ตั้งแต่นั้น เป็นต้นมาวงดนตรี “THE REDDANE” ก็ใช้สถานที่แห่งนี้เป็นที่ฝึกซ้อม โดยมีบรรดาเพื่อน นักเรียนฟาร์ม พนักงาน คนงานที่สนใจมาดูการฝึกซ้อม เป็นกำลังใจไปมาหาสู่ประจำทุกวัน บรรยากาศบริเวณโรงวัว 1962 ยามค่ำคืนจึงไม่เงียบเหงาเหมือนแต่ก่อน

“THE REDDANE” เป็นวงดนตรีของฟาร์มที่ยืนพื้นติดต่อกันมายาวนานหลายปี มีตัวตายมีตัวแทน นักร้องนักดนตรีสับเปลี่ยนไปหลายต่อหลายคน จากยุคของฟาร์มโคนม ไทย - เดนมาร์ก มาสู่ยุคของ อ.ส.ค.ตอนต้น แล้วค่อยๆ จางหายไปตามวัฏจักรเดิม เนื่องจากนักเรียนฟาร์มบางคนที่เป็นนักร้องนักดนตรีสอบผ่านการฝึกอบรมฯ ได้รับทุนและ สิทธิที่ดินทำกินจำเป็นต้องออกไปเป็นคอมมานโดโคนมในนิคมสร้างตนเองฯ แม้กระนั้นนักร้อง นักดนตรีที่เหลืออยู่รวมทั้งนักเรียนฟาร์มรุ่นต่อมาต่างช่วยกันประคับประคองวงดนตรี ให้อยู่มาได้อีกระยะหนึ่ง ครั้นเมื่อสโมสรนักเรียนฟาร์มถูกปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อใช้เป็น สถานที่ทำงานด้านสัตวแพทย์ เครื่องดนตรีและอุปกรณ์ต่างๆ ถูกขนย้ายไปไว้ในห้องเก็บของ ที่หอบหิ้ว เมื่อเป็นเช่นนี้วงดนตรี “THE REDDANE” จึงถึงกาลอวสาน การแสดงสด การฝึกซ้อมหยุดชะงักขาดตอน ไม่มีสถานที่ซ้อมไม่มีผู้ควบคุมดูแลรักษา อย่างไรก็ตาม มีพนักงาน คนงาน และนักเรียนฟาร์มรุ่นหลังบางคนสนใจ นานๆ ครั้งก็เข้าไปร้องเล่นกัน

เป็นครั้งเป็นคราว ถึงฤดูกาลที่มีงานการแสดงคนที่ยังร้องเล่นกันอยู่ก็นำเครื่องดนตรีที่ยังพอใช้การได้ เช่น กลองชุด กีตาร์ และอุปกรณ์อื่นบางชิ้นออกไปใช้ จนกระทั่งกระจายชำรุดเสื่อมสภาพไปในที่สุด

“THE REDDANE” ไม่ใช่วงดนตรีวงสุดท้ายของฟาร์มโคนมเพราะต่อมาภายหลัง อ.ส.ค. ได้ก่อตั้งวงดนตรีขึ้นมาใหม่อีกครั้งในนามขององค์กรฯ คือ วงดนตรี อ.ส.ค. หรือ “THE D.P.O.” เมื่อปี พ.ศ. 2526 เป็นวงดนตรีสไตล์ SHADOW แถมเครื่องเป่าประเภทแซกโซโฟน ทรัมเป็ต และอื่นๆ อีกสี่ห้าชิ้น จนถึงยุคนี้แล้วนักเรียนฟาร์มรุ่นหลังๆ ยังเกาะติดอยู่กับวง “THE D.P.O.” ด้วยใจรัก และอาจเป็นเพราะนักเรียนฟาร์มเหล่านี้ได้ทำงานเป็นพนักงาน อ.ส.ค.ด้วย ทุกอย่างจึงลงตัว

สามสี่ปีแรกของวง THE D.P.O.” ชื่อเสียงก็โด่งดังเทียบเท่าหรือยิ่งกว่าวงเก่าในอดีต มีงานแสดงเฉลี่ยเดือนละครั้งทั้งภายในภายนอก ครั้นถึง พ.ศ. 2536 สิบปีผ่านไป เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลกระทบกับวงดนตรี อ.ส.ค.ด้วย ประกอบกับขาดคนควบคุม เครื่องดนตรีมีปัญหาขัดข้อง ชำรุด และสูญหาย ผลสุดท้ายก็.. วงแตก “THE D.P.O.” จึงเป็นวงดนตรีวงสุดท้ายของฟาร์มโคนมฯ เช่นเดียวกับนักเรียนฟาร์ม รุ่นที่ 18

วงดนตรี อ.ส.ค. หรือ “THE D.P.O.”

อย่างไรก็ตามร่องรอยและหลักฐานบางอย่างของนักเรียนฟาร์มยังคงอยู่ ใครจะรู้ได้ว่าในอนาคต อ.ส.ค. อาจจะมีนักเรียนฟาร์มยุคใหม่เกิดขึ้นเป็น .. นักเรียนฟาร์ม Thailand 4.0 หรือ คาวบอยไทยยุคไฮเทค ส่วนจะมีวงดนตรีด้วยหรือไม่เป็นคนละเรื่องกัน นักเรียนฟาร์มยังมีร่องรอยที่น่าสนใจทิ้งไว้ให้ติดตามดูกัน .. พวกเขาไปทำอะไรไว้ที่ไหนอีก ?

เมื่อเจาะเวลาหาอดีตลึกลงไปในแดนโคนม จึงได้พบกับความเศร้า
สะเทือนใจเอือกใหญ่ ไม่น่าเชื่อว่าจะเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นในฟาร์มโคนมที่กำลังเริ่มต้น
โครงการฯ ได้เพียงปีเศษเท่านั้น เหตุการณ์นี้เป็นความเศร้าสลดที่บาดลึกในความรู้สึกอย่างยิ่ง

กลางปี พ.ศ. 2506 ฤดูฝนย่างเข้ามาเยือน เป็นเวลาที่ฟาร์มโคนม ต้องเตรียม
แปลงเพาะปลูกหญ้าสำหรับวัวตามฤดูกาลแล้ว ทุกเช้ารถแทรกเตอร์ที่ติดไถ ติดพรวน
3 - 4 คัน จะแยกย้ายไปไถพรวนดินที่แปลงหญ้าแถบเขาตาแบ่นบ้าง แปลงหญ้า
คอกตำรวจม้าบ้าง แปลงหญ้าแถวริมคลองมวกเหล็กบ้าง คนขับรถแทรกเตอร์บางคน
คือนักเรียนฟาร์มที่สมัครเป็นคณงานระหว่างรอคอยรับทุนและที่ดินในนิคมโคนม พื้นดิน
แปลงหญ้าที่เคยแห้งผากแตกกระแหงและแข็งตัวจากฤดูแล้งที่แล้ว ตอนนี้เปียกชื้นบางแปลง
ถึงกับชุ่มโชกเพราะฝนฟ้าตกลงมาบ่อยครั้ง แปลงหญ้าทางด้านตะวันออกของฟาร์มลัดเลาะ
ไปตามป่าริมคลองมวกเหล็กถึงศาลเจ้าพ่อบุญลือมีพื้นที่กว้างรวมร้อยไร่ เรียกกันว่า
แปลงศาลเจ้าพ่อ .. วันนั้น เป็นหน้าที่ของ .. วสัน ต้องทำงานไถพรวนดินอยู่ที่แปลงนี้
ทั้งภาคเช้า ภาคบ่าย ไม่ได้ใส่ใจกับละอองฝนที่ยังตกหุ่ยมหิมหรือบางครั้งก็โปรยลงมา
บางเบา เขาขับรถแทรกเตอร์เดินหน้าไถพรวนดินวนอยู่ในแปลงมาเกือบทั้งวัน จนถึงเวลา
เลิกงาน .. วสัน นำรถแทรกเตอร์ลากไถเลี้ยวโค้งค้งค้งผ่านหน้าศาลเจ้าพ่อบุญลือ เพื่อไปจอด
ที่ไต้ร่มไม้ใหญ่ไม่ไกลจากศาลนัก เพื่อนนักเรียนฟาร์มรุ่นเดียวกันที่เป็นคณงานยื่นรอ
เปลี่ยนผลัดอยู่ ... จรรย์ กับ ฮอง ... แต่แทรกเตอร์เจ้ากรรมเคลื่อนมายังไม่ทันถึงร่มไม้
ก็ติดหล่ม เร่งเครื่อง เข้าเกียร์ โยกหน้าโยกหลังอยู่พักหนึ่ง ยังขึ้นจากหล่มไม่ได้..วสัน
ลงจากรถมอบงานให้เพื่อนรับช่วงต่อ

“แล้วมึงจะไม่ช่วยพวกกูก่อนหรือไงวะ ?” ฮองถามไถ่เพื่อน

“เออ ... ไม่ละ กุล่อมาทั้งวันแล้ว เหนื่อยวะ พวกมึงมั่ง กูกลับก่อน”
วสันบอกแล้วเดินดุ่มๆ กลับหอแดงปล่อยให้จรรย์กับฮองรับหน้าที่ต่อไป จรรย์ขึ้นประจำ
รถแทรกเตอร์ พยายามหาทางให้รถขึ้นจากหล่มโดยมีฮองเป็นผู้ช่วย พยายามเท่าไร
ก็ไม่สำเร็จ ล้อหลังหมุนฟรีจมลึกลงไปอีก จนฟ้ามีดค้ำแล้วจำต้องวางมือทิ้งไว้ก่อน
วันพรุ่งนี้ค่อยหาทางใหม่

เช้าวันรุ่งขึ้น ... วสัน มาพร้อมกับกลุ่มเพื่อนๆ และเจ้านาย เพราะเข้างาน
กะเช้าเช่นเดิม และคิดว่าต้องช่วยกันกู้รถไถขึ้นจากหล่มให้ได้ก่อน โดยนำไม้

ศาลเจ้าพ่อบุญลือ บริเวณแปลงหญ้าในฟาร์มโคนม

ท่อนยาวขนาดเชื่องพาดขวางกลางล้อหลังรถแทรกเตอร์ แล้วมัดพันอย่างแน่นหนาให้ปลายท่อนไม้กดจิกพื้น เจ้านายที่มาด้วยก็ขึ้นไปทดลองสตาร์ทเครื่องขยับโยกดู ปรากฏว่าวิธีการนี้แทรกเตอร์ทำท่าว่าขึ้นจากหล่มได้ เจ้านายจึงลงมา . . . วสัน ซึ่งเข้าทำงานผลัดแรกจึงขึ้นไปบนแทรกเตอร์เพื่อทำหน้าที่ต่อ แต่ก่อนที่จะเข้าประจำที่นั่นคนขับ วสัน ได้ถอดสลัก ปลดไถที่พ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ออกหวังให้น้ำหนักรถเบาขึ้น รถแทรกเตอร์ตัวเปล่าไม่ต้องติดพวงไถถ่วงท้ายน่าจะขึ้นจากหล่มได้ง่ายกว่า พอพร้อมแล้ว วสัน ก็เหยียบคลัช เข้าเกียร์ เร่งเครื่องทดลองเดินหน้าโยกรถอยู่สามสี่ครั้ง จนไม่ที่มัดขวางล้อไว้จิกกดอัดลงกับพื้นดินแน่นเข้าที่ดีแล้ว วสัน เหยียบคลัช เข้าเกียร์ใหม่ เร่งเครื่องยนต์กระหึ่ม ปลอยคลัชเดินหน้ารถเต็มกำลัง รถแทรกเตอร์ที่ไม่มีไถคอยถ่วงท้ายกระชากตัวอย่างรุนแรง ทะลึ่งพรวดขึ้นจากหล่มหัวรถที่เซิดอยู่แล้วยิ่งเซิดสูงขึ้นจนล้อหน้าทั้งสองข้างลอยสูงพ้นพื้น ในแนวตั้งเพราะไม่มีไถคอยถ่วงท้ายค้ำยัน ทันใดนั้นเสียงไม้ที่มัดขวางล้อไว้หักดังลั่น พริบตาเดียวหัวรถแทรกเตอร์ที่โลดทะลึ่งขึ้นตั้งชันก็เอนฟาดโครมลงมาด้านหลัง กระแทกอัดกดทับร่างของ วสัน จมหายลงไปในพื้นที่ดินอ่อนที่เป็นหล่มในชั่วพริบตาเดียว ท่ามกลางความตกตะลึงพริ้งเพริดของทุกคนกับเหตุการณ์ไม่คาดฝันที่เกิดขึ้นต่อหน้าต่อตา มันรวดเร็วเกินกว่าจะทันคิดสิ่งใด สะกดให้ทุกคนยืนตัวแข็งอยู่กับที่ พอได้สติต่างถลาวิ่งเข้าไปที่รถแทรกเตอร์เพชฌฆาตที่พลิกหงายล้อทั้งสี่ชี้ฟ้า มองไม่เห็นร่างของ วสัน เลย นอกจากเท้าทั้งสองข้างที่โผล่พ้นพื้นดินขึ้นมาแค่ไม่ถึงหัวเข่า เขาถูกรถแทรกเตอร์กระแทกทับกลบฝังทั้งเป็นอย่างน่าอนาถสิ้นชีวิตอย่างกะทันหัน วสัน ผ่านชีวิตนักเรียนฟาร์มด้วยความยากลำบากมาแรมปี และรอความหวังเพื่อสร้างอนาคต

แต่กลับต้องตกตายเสียชีวิตไปอย่างน่าเสียดาย ไม่ทันได้พบกับความหวัง ที่เฝ้ารอคอย ... ความตายช่างเป็นเรื่องน่าเศร้าสลดยิ่งนัก

การเคลื่อนย้ายรถแทรกเตอร์ออกเพื่อนำร่างของ วสัน ขึ้นมาไม่สามารถทำได้ ในขณะนั้นเพราะยังไม่มีเครื่องมือสำหรับกู้ภัย ผู้อำนวยการชาวเดนมาร์ค มร. ซอนเดอการ์ด และผู้อำนวยการฝ่ายไทย อาจารย์ ยอด วัฒนสินธุ์ เดินทางมาถึงในเวลา ต่อมา หลังจากหารือกันแล้วทั้งสองท่านได้ติดต่อขอความช่วยเหลือไปยังกองกำลังทหาร สหรัฐฯ ที่ตั้งฐานทัพสร้างแคมป์อยู่ที่ค่ายสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เพื่อนๆ ทุกคนเมื่อทราบ ข่าวต่างรีบรุดมาอย่างที่คาดเหตุ ชุบชิบพุดคุยกันอยู่ใกล้ๆ ถึงสาเหตุการตายของ วสัน กระทั่ง เวลาประมาณบ่ายสองโมงเศษ ทหารสหรัฐฯ จากแคมป์ฝรั่งเศสราชสีมาเดินทางผ่านมาและ ได้ให้ความช่วยเหลือ โดยนำรถเครนมาเคลื่อนย้ายรถแทรกเตอร์ออกจึงสามารถนำร่างของ วสัน ขึ้นมาได้ ร่างที่ปราศจากชีวิตของ วสัน จิตรกสิกร ได้รับการทำความสะอาดก่อนนำไป เก็บรักษาไว้ใกล้ๆ บริเวณหอแดงโดยก่อกองธูปเป็นสุสานบรรจุศพไว้เพื่อรอญาติ วสัน ... นอนสงบอยู่ ณ ที่นี้ เป็นเวลานานแรมปีกว่าญาติจะทราบข่าว จึงได้มีการเปิดสุสานขึ้น ร่างของ วสัน จิตรกสิกร เหลือเพียงโครงกระดูกขาวที่เพื่อนนักเรียนฟาร์มช่วยกันเก็บบรรจุ ลงกล่อง เพื่อนำไปมอบให้กับญาติพี่น้องซึ่งรอรับอยู่ที่จังหวัดราชบุรี การนำกระดูกของ วสัน ไปมอบให้กับญาติในครั้งนั้น ผู้อำนวยการ มร. ซอนเดอการ์ด เป็นผู้ขับรถนำไปมอบด้วย ตัวเอง มีเพื่อนนักเรียนฟาร์ม .. เล็ก หมวกพิมาย และ สติ คงน้อย ร่วมเดินทางไปด้วย ... ความตายเป็นข้อยุติของทุกชีวิต ในเมื่อมีชีวิตแล้วไหนเลยไม่ตายได้ คนมีชีวิตอยู่จะเร็ว จะช้าย่อมต้องตาย ความตายเป็นเรื่องที่เศร้าสลดตลอดมา ไม่ว่าตัวเองหรือผู้อื่นตาย ฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ค ได้สูญเสียบุคลากรอันเป็นกำลังสำคัญไปคนหนึ่งอย่างน่าเสียดาย

อย่างไรก็ตาม การเสียชีวิตของ วสัน .. ในขณะปฏิบัติหน้าที่ในครั้งนั้น กลับเป็นเหตุผลสำคัญเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ฟาร์มโคนมฯ ยินดีและเต็มใจให้การสนับสนุน ช่วยเหลือทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจให้กับเพื่อนนักเรียนฟาร์มทุกคนรวมทั้งชาวโคนม และ ชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงร่วมมือกันในการสร้างศาสนสถานขึ้นในเวลาต่อมา นั่นคือ การสร้างวัดผ่านศึกอนุกุล วัดคู่บุญของฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ค มาจนถึง อ.ส.ค. ยุคปัจจุบันนั่นเอง ... ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ?

